

תת"ע 7308/03/15 - מדינת ישראל נגד נועם לוי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7308-03-15 מדינת ישראל נ' נועם לוי
בפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נועם לוי

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם זכאי בדיון.

נגד הנאשם נרשמה הודעת תשלום קנס המייחסת לו עבירה של העמדת רכב באופן המפריע לתנועה. גרסת הנאשם כפי שנרשמה בישיבת ההקראה הייתה כי עצר את רכבו בתמרור עצור וכי לא היה לשוטרת שרשמה לנאשם את הדוח שדה ראה על מנת להבחין כראוי בביצוע העבירה. במסגרת פרשת התביעה העידו השוטרת שערכה את הדוח ובן זוגה למשמרת שלא ערך זיכרון דברים על דברים שראה או לא ראה בנוגע לאירוע. עובדה זו, כמו גם זכרוננו החלקי של השוטר ביחס לאירוע לא מנע ממנו להעיד בביטחון על נסיבות ביצוע העבירה.

אפתח בחולשתה העיקרית של גרסת הנאשם. אין חולק כי הנאשם עצר את רכבו סמוך לקו העצירה. גרסתו של הנאשם בהליך ההקראה ובמסגרת הליך ההוכחות כי הפעיל שיקול דעת על מנת לאפשר לרכבים לחצות את הצומת היא בבחינת גרסה כבושה שההסבר לכבישתה אינו סביר בעיני. ודוק: הנאשם הסביר לשוטרים, לטענתו - אם כי לא עימת אותם עם טענה זו - כי עצר על מנת לציית לתמרור עצור אך ביקש מהשוטרת במפגיע בעת רישום הדוח שלא לרשום דברים אלה. התנהלות זו תמוהה לכל הפחות. אם הנאשם סבור כי ההסבר שניתן על ידו בבית המשפט לעצירה ועיכוב התנועה הוא הסבר לגיטימי של ציות לתמרור, לא ברור מדוע לא התעקש שהדברים ירשמו בגדר תגובתו לרישום הדוח אלא הגדיל לעשות וביקש במפגיע כי הדברים לא ירשמו.

יחד עם זאת, ראוי להזכיר כי חולשתה של גרסת הנאשם אינה פוטרת את המאשימה מלהוכיח את העבירה המיוחסת לנאשם ברמת ההוכחה של "מעבר לספק סביר". במקרה שלפני, מדובר בעבירה שלכאורה נצפתה על ידי 2 שוטרים כאשר רק אחת מהם רשמה דוח ואילו האחר לא רשם דבר. כאן המקום להזכיר את הוראת סעיף 77 (א) לחסד"פ ולפיה אין להגיש ראייה או להעיד עד אם לא ניתנה לנאשם או סנגורו הזדמנות סבירה לעיין בהודעת העד. כמו כן, לא

מיותר לציין כי ההלכה המנחה שעה שאחד משני עדים לא רשם מזכר על דברים שראה או לא ראה בנוגע לביצוע עבירה היא, כי במצב כזה קיימת כמעט תמיד פגיעה בזכותו של הנאשם להתגונן בפני האישום (עפ"ת 43875-12-10 שקופ נ' מדינת ישראל).

לאור האמור, וחרף חולשתה של גרסת הנאשם, מצאתי כי נוכח הפגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן בפני האישום המיוחס לו כמפורט לעיל, יש מקום לזיכוי של הנאשם מחמת הספק וכך אני מורה.

ניתנה היום, י"ד תמוז תשע"ה , 01 יולי 2015, במעמד הצדדים